

Φιλόδοξο σχέδιο για αυτοματοποιημένη είσπραξη οφειλών από το Δημόσιο

Η χρήση των αναγκαστικών μέτρων κατάσχεσης από το Δημόσιο για οφειλές ιδιωτών έχει γνωρίσει κατακόρυφη αύξηση μέσα στα χρόνια των μνημονίων. Από τη μείωση του ορίου κατάσχεσης στα 1.250ευρώ ανά οφειλέτη έως την επανέναρξη των πλειστηριασμών κατοικίας με επισπεύδοντα το ίδιο το Δημόσιο, έχει δημιουργηθεί ένα εξαιρετικά ευρύ φάσμα φορολογικής βάσης και περιουσίας η οποία είναι δεκτική αναγκαστικών μέτρων είσπραξης

Πώς αντιμετωπίζονται μέχρι σήμερα από το Δημόσιο τα αιτήματα για εξωδικαστικό συμβιβασμό

Έχουν περάσει αισίως σχεδόν 4 μήνες από τότε που ξεκίνησαν για πρώτη φορά να ανατίθενται στους Συντονιστές του νόμου 4469/2017 υποθέσεις υπερχρεωμένων επιχειρήσεων, οι οποίες με τις κατά γενική ομολογία ευνοϊκές διατάξεις του νόμου, επιθυμούν να ανασυγκροτηθούν οικονομικά, διευθετώντας τις οφειλές τους.

Η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις (ΣτΕ 2934/2017)

Έγινε πλέον δεκτό από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι οι καταθέσεις που βρίσκονταν σε Ελληνικό Τραπεζικό Ίδρυμα δεν μπορούν να αποτελέσουν νέο στοιχείο για τον φορολογικό έλεγχο και άρα δε δικαιολογούν παράταση της παραγραφής μιας υπόθεσης στα 10 έτη.

Επισημάνσεις επί των εκδοθεισών αποφάσεων για δάνεια σε ελβετικό φράγκο.

Ως γνωστόν, κατά τα έτη 2006 έως 2010, οι Ελληνικές Τράπεζες χορήγησαν ή μετέτρεψαν δάνεια σε ελβετικό φράγκο σε περίπου 70.000 δανειολήπτες, οι οποίοι, λόγω της επελθούσας αλλαγής της ισοτιμίας και της ανατίμησης του φράγκου, ευρέθησαν σε εξαιρετικά δύσκολη οικονομικά θέση ή και σε αδυναμία εκπλήρωσης των μηνιαίων δανειακών υποχρεώσεών τους.

Εφαρμογή τεκμηρίων στον

φορολογικό έλεγχο

Οι φορολογούμενοι που έχουν κληθεί για έλεγχο από τις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές, αντιμετωπίζουν την ωμή πραγματικότητα στην εφαρμογή των τεκμηρίων απόκτησης περιουσιακών στοιχείων. Η Διοίκηση έρχεται σήμερα και ζητά από τα πρόσωπα αυτά να δικαιολογήσουν την προέλευση χρημάτων για δαπάνες και αγορές που έκαναν κατά το παρελθόν, όταν την περίοδο εκείνη ο νόμος τους εξαιρούσε από τις διατάξεις για τα τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων.

Παραγραφή Φορολογικών Υποθέσεων – Διατήρηση Βιβλίων – Οικειοθελής Αποκάλυψη Εισοδημάτων (ν.4446/2016)

Από την ψήφιση του νόμου για την οικειοθελή αποκάλυψη εισοδημάτων (ν.4446/2016) οι φορολογούμενοι που ενδιαφέρονται να κάνουν χρήση του προβληματίζονταν από δύο βασικά ζητήματα. Αυτά της α) παραγραφής των φορολογικών υποθέσεων τους και της υποχρέωσης διαφύλαξης των φορολογικών τους βιβλίων και β) του ελέγχου των τραπεζικών του καταθέσεων.

Απαραίτητη για την επιτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού η εμπιστοσύνη οφειλέτη στον εμπειρογνώμονα

Είναι κοινά αποδεκτό πως ο Εξωδικαστικός Μηχανισμός Ρύθμισης Οφειλών του νόμου 4469/2017 είναι το πληρέστερο μέχρι σήμερα νομικό πλαίσιο με βάση το οποίο επιχειρήσεις που πληρούν ορισμένα κριτήρια βιωσιμότητας, μπορούν να ρυθμίσουν ή και να διαγράψουν μέρος των οφειλών τους.

Επιμερισμός Φόρου Εισοδήματος μεταξύ Συζύγων

- Δυνατότητα ξεχωριστής πληρωμής φόρου εισοδήματος
 - Η οφειλή του ενός συζύγου δεν επηρεάζει τα περιουσιακά στοιχεία του άλλου συζύγου
 - Φορολογική ενημερότητα συζύγου οφειλέτη και επιστροφή φόρου
-

Μετατροπή από Ο.Ε.-Ε.Ε. σε Ι.Κ.Ε., Οι κρυμμένοι κίνδυνοι

Το νέο ασφαλιστικό καθεστώς το οποίο μπήκε στην ζωή μας με τον νόμο 4387/2016 αρχικά προκάλεσε τεράστια αναστάτωση σε όλες

τις κοινωνικές ομάδες και ειδικά στις ατομικές και προσωπικές εταιρείες (Ο.Ε., Ε.Ε.) οι οποίοι έβλεπαν την οικονομική τους εξόντωση να γίνεται πραγματικότητα.

Παραγραφή, η φορολογική ανασφάλεια συνεχίζεται.

Περισσότεροι από δύο μήνες έχουν περάσει από τη δημοσίευση του άρθρου μας με τίτλο [«Παραγραφή φορολογικών υποθέσεων απόφαση ΣΤΕ 1738/2017 – Απαραίτητη η υιοθέτησή της»](#), με το οποίο σχολιάσαμε το σκεπτικό της εν λόγω δικαστικής απόφασης και τη σημασία που έχει για τον φοροελεγκτικό μηχανισμό. Θυμίζουμε ότι η απόφαση αυτή έθετε αυστηρά όρια στη δυνατότητα του κράτους να παρατείνει την **παραγραφή** των φορολογικών χρήσεων. Εμείς από την πλευρά μας αναλύσαμε τη σημασία ύπαρξης εύκολα κατανοητών προθεσμιών όχι μόνο για την εμπέδωση της αίσθησης ασφάλειας δικαίου της χώρας, αλλά και για τη δημιουργία κατάλληλου φιλικού επενδυτικού κλίματος. Παρά την αναπαραγωγή πλήθους απόψεων στα ΜΜΕ και τις δηλώσεις πολλών επαγγελματιών του κλάδου, μεταξύ των οποίων και εμείς, οι οποίοι έκρουαν τον κώδωνα στη Διοίκηση να υιοθετήσει το συντομότερο την εν λόγω απόφαση με κατάλληλες εγκυκλίους, δυστυχώς επί της ουσίας, και όπως θα τεκμηριώσουμε στη συνέχεια, μερίδα του ελεγκτικού μηχανισμού εξακολουθεί να μην εφαρμόζει το σκεπτικό της απόφασης **1738/2017** του ΣΤΕ.

Ενδεχομένως θα μπορούσε κάποιος να δικαιολογήσει εν μέρει την άρνηση αρκετών ελεγκτών να μην υιοθετούν ακόμη το πόρισμα της απόφασης αυτής. Αυτό συμβαίνει διότι ενώ μεν η ολομέλεια του ΣΤΕ έκρινε ως καταχρηστική και αντίθετη προς το Σύνταγμα την πρακτική των συνεχόμενων παρατάσεων του χρόνου παραγραφής, όμως δεν προχώρησε σε οριστική τοποθέτηση για το τι θεωρείται

νέο στοιχείο κατά τον έλεγχο. Σύμφωνα με τον 2238/1994, η ύπαρξη νέου στοιχείου στη διάθεση των ελεγκτικών αρχών αυτόματα παρατείνει τον αρχικό **πενταετή χρόνο παραγραφής σε δεκαετή**. Ποιες περιπτώσεις αποτελούν προσκόμιση νέου στοιχείου στον έλεγχο ώστε να υπάρξει η παράταση θα αναλυθεί κατόπιν παραπομπής από την ολομέλεια του ΣτΕ η οποία θα συνεδριάσει το Φθινόπωρο του 2017.

Η Α.Α.Δ.Ε., βλέποντας την εμπλοκή που θα δημιουργούταν από τη μη εφαρμογή εν όλω της απόφασης **1738/2017** λόγω της μη διασάφησης επί του «νέου στοιχείου», αλλά και για να καταστήσει το πλαίσιο παραγραφής φορολογικών υποθέσεων όσο πιο αναμφισβήτητο γίνεται, ζήτησε τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) για το σκεπτικό της απόφασης του ΣΤΕ **1738/2017**. Το ΝΣΚ, με την υπ' αριθμό 2642/2017 γνωμοδότησή του, επιχείρησε να πάρει θέση επί της απόφασης ΣτΕ **1738/2017** σχετικά με τις **παραγραφές**. Δυστυχώς η τοποθέτησή του δεν έδωσε σαφείς οδηγίες και αφήνει στην κρίση του ελεγκτικού μηχανισμού, ποιες υποθέσεις θα κρίνονται παραγεγραμμένες. Φυσικά, όπως γνωρίζουμε από τα πολλά χρόνια εμπειρίας μας στον ελεγκτικό χώρο, είναι κανόνας των υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών (αλλά και γενικότερα του ευρύτερου Δημοσίου) να μην εφαρμόζεται οποιοδήποτε μέτρο εάν προηγουμένως δεν έχουν λάβει συγκεκριμένη οδηγία από το αρμόδιο Υπουργείο. Το γεγονός ότι έχει ψηφιστεί π.χ. ξεκάθαρος νόμος ή έχει εκδοθεί δεσμευτική δικαστική απόφαση δεν τους δεσμεύει μέχρι να λάβουν τις εσωτερικές οδηγίες τους. Δυστυχώς, αντίστοιχα και στην περίπτωση της απόφασης 1738/2017, τα πρώτα δείγματα δείχνουν ότι δε λαμβάνεται επαρκώς υπόψη παρά τη βέβαιη δεσμευτικότητά της για τη Διοίκηση.

Προς τεκμηρίωση παραθέτουμε τις εξής χαρακτηριστικές περιπτώσεις, ενδεικτικές της σημασίας της άμεσης εφαρμογής της ανωτέρω απόφασης:

- Το καλοκαίρι του 2017, το ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π., εκδίδει οριστική πράξη Διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας για ακίνητα που υπήρχαν την 01.01.1997.

θυμίζουμε ότι η **παραγραφή** στη φορολογία ακίνητης περιουσίας είναι δεκαπενταετής ενώ εδώ οι ελεγκτικές αρχές ενεργούν περίπου 20 χρόνια μετά.

- Τον Αύγουστο του 2017, πάλι το ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π με έγγραφό του (ΑΙΤΗΜΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ) ζητάει από φορολογούμενο για τον οποίο έχει εκδοθεί αρχική εντολή ελέγχου τον Δεκέμβριο 2016, πληροφορίες για την κίνηση λογαριασμών σε Ελληνικές τράπεζες για τις χρήσεις 2002, 2003, 2004, 2005, οι οποίες σε κάθε περίπτωση είναι παραγεγραμμένες.

Παρά λοιπόν την καταφανή υπέρβαση του νόμου εκ μέρους του ελέγχου, οι φορολογούμενοι πρέπει να προσφύγουν στη Δ.Ε.Δ αν θέλουν να έχουν δυνατότητα να δικαιωθούν, αφού κατά το στάδιο του ίδιου του ελέγχου, οι διαμαρτυρίες και ενστάσεις περί παραγραφής αρκετές φορές παραβλέπονται. Αν πάλι δεν τους δικαιώσει η Δ.Ε.Δ. θα πρέπει να προχωρήσουν στην επόμενη βαθμίδα με προσφυγή στα Διοικητικά Δικαστήρια για να δικαιωθούν, επωμιζόμενοι φυσικά και το κόστος.

Το ερώτημα που συνεχίζει να παραμένει είναι αν τα ελεγκτικά όργανα θα συνεχίσουν να ακολουθούν αυθαίρετα αυτή την τακτική, η οποία γνωρίζουν και τα ίδια ότι είναι θνησιγενής, και μέχρι τότε θα την ακολουθούν. Το Υπουργείο Οικονομικών οφείλει να φέρει επιτέλους τις ελεγκτικές πρακτικές ως προς το ζήτημα των ελεγχόμενων χρήσεων σε μία κανονικότητα και κυρίως νομιμότητα. Κλείνοντας, θέλουμε να τονίσουμε ότι στην προαναφερθείσα γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. με αριθμ. 2642/2017 και στην παράγραφο Ε, ρητά ορίζεται ότι σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης σύμφωνα με την οικειοθελή αποκάλυψη των εισοδημάτων, κάνοντας χρήση του ευεργετικού νόμου 4446/2016, παρατείνεται αυτόματα ο χρόνος παραγραφής και ως νέα αφετηρία λαμβάνεται η ημερομηνία υποβολής της συμπληρωματικής δήλωσης. Άρα, όσοι ενδιαφέρονται για την χρήση των πράγματι ευεργετικών διατάξεων του νόμου για την οικειοθελή αποκάλυψη εισοδημάτων, θα πρέπει προηγουμένως να ελέγξουν το ζήτημα της παραγραφής των οφειλών τους.